

## دو سند درباره استقرار ارض داخلی در عصر مشروطیت

در میان اوراق بازمانده از سید حسن تقی‌زاده که به لطف خانم عطیه تقدیم شده دیده‌ام دو سند درباره اعانه و استقرار ارض، یکی از او اخیر دوره مجلس اول (بعلت آنکه در آن از بانک ملی که قانون تأسیس آن در سال ۱۳۲۴ گذشت یاد شده است و نیز ذکر روزه اتابک در آن آمده است). و یکی از دوره دوم مجلس بدهی افتاد. سند اول ورقه‌ای است بی‌تاریخ و به خطی دیز و آن پیشنهادی است برای اخذ اعانه و استقرار ارض داخلی از صاحبان مکنت بمظور تقویت بنیه مالی مملکت و اصول مشروطیت. از طرز بیان مطالب و مخصوصاً اشاره‌ای که به بانک ملی شده است نویسنده این پیشنهاد معلوم است که مر بوط بدورة اول مجلس شورای ملی است. نویسنده این پیشنهاد شناخته می‌شود. تأکیداً باید گفت که مطالب مطروحه در آن باسیاق نگارش و طرز فکر تقی‌زاده تطبیق ندارد.

### سند اول

هوالله تعالیٰ

بروافقان رموز مشروطیت مخفی و پوشیده نمی‌باشد که اس اساس دولت مشروطه از ملت است و قوت پشت ملت از اتحاد دولت و کلای دارالشورای ملی می‌باشد و این دو یعنی هیئت و کلای کرام وزرای فخام کاری صورت ندهند جز به قوت ثروت.  
پس در هر دولت مشروطه که ثروت واستقطاع نباشد بر ملت حق است بنام قول از دولت نگاه داری نماید و تا ممکن است نگذارد که دولت دچار بعضی مشکلات گردد و حتی المقدور حوابیح دولت را به طریقی که می‌داند برآورده و حفظ حقوق و حدود دولت را بنماید.  
در این اوان از بدینچی ما ایرانیان که از شش جهت انقلابات داخلی و اغتشاشات خارجی این مملکت را احاطه کرده و در اول طلوع آفتاب مشروطیت که باید ممالک و سیاست متمدن نه شش هزار ساله بدان روشن و تمیز داده شود ابرتیره قیر گون (۱) حوادث و اغراض نفسانیه چشمها را تازه بیدار شدگان از زوای غفلت را حاجب و مانع است که مشاهده جمال با کمال عروس مه طلعت مساوات را بمنایم و دیوان آدمی خوار اجانب و مفسدان سرتاپا معایب را دعند که تا از آن نوع عروس تمتعی حاصل کنیم.  
در این صورت با چنین حوادث چگونه می‌توانیم که هم آغوش یار بربار حریت وهم - صحبت شاهد زیبای مودت شویم. پس بر فرد آفریدن اهل مملکت واجب و لازم است که تارفع

این بلیات ودفع این اجحافات را قائم‌آمیم دقیقه‌ای راحت نکنیم و ساعتی آسایش نطلبیم شاید به قوت اتحاد و مدد اتفاق یوسف مصر مشروطه را از دست اخوان مستبد و از چنگال گرگان مستعد برها نیم.

### در این خصوص دوطریق منظور است:

طریق اول بنظر بعضی از عقول و برخی از خواص چنین جلوه‌گر است که از اهل این شهر وجه اعانته‌ای علی‌قدر استطاعت‌هم دریافت داشته و بمصرف آذوقه و تیپیه اسلحه (۱) عسکریه رسانیده و آنها را برای انتظام سرحدات مأمور دارند. ماشیله (۲) را قوی گرفته عده نفوس شهر را به یک کرور تصور کرده نصف آن که عجزه و مساکین و به قوت لایمودی زنده‌اند و به طرف آنها نمی‌شود قدم رنجه داشت و نصف دیگر که ممکن است وجهی بدهند آن هم نصف می‌شود. یک قسمت به روزی دوهزار و سه هزار دینار اجیر و مستخدم می‌باشدند که از مخارج یومیه برای فردا دیناری ذخیره ندارند و قسمت دیگر پس از شش ماه دوندگی و تشویق و ترغیب (۳) اگر بخواهند همراهی نمایند احتمال می‌رود که پنجاه هزار تومان عاید شود و اگر بخواهند از کلیه اهالی ایران وجه اعانه دریافت دارند آنهم بقریب سابق باید فرض کرده بگوئیم یک کرور تومان در صورت و... (۴) هم وقت منقضی شده است وهم بدنامی حاصل.

طریق دوم به عقیده این بندۀ نگارنده این است که دولت و ملت به معاضدت یکدیگر اغراض شخصی را کناری گذاشده بدون ملاحظه قوم و خویش و واپسنه از اشخاصی که ذیلاً مندرج می‌شود وجهی به عنوان استقراض دریافت کرده و در بانک ملی بگذارند و از هر طبقه چند نفر مردمان خبیر و بصیر و متدين را به بانک مزبور بگماراند که به نظرارت (۵) آنها کارهای درهم و برهم را رونقی دهند و این مسئله منوط به یک شرط است که باید شخص مقدس اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلدالله ملکه و سلطانه بذاته در این صراط قدم رنجه داشته و اعلام فرمایند که کلیه علماء و کلام و زراء و تمام شاهزادگان و رجال دولت و اکثر تجار محترم در حضور مبارک همایونی ارواحنا فداء تشکیل مجلس داده به زبان معجز بیان بفرمایند که ای علمای اعلام و ای کلامی کرام و ای شاهزادگان و رجال عنظام و ای تجار محترم همه می‌دانید که من در زمانی قدم به تخت سلطنت نهادم که نه در دولت استطاعتی می‌باشد و نه در ملت بضاعتی فراهم و در دوره‌ای تاج شاهی به سر گذاردم که در تمام مملکت اشغالات فراهم بود و در وقتی به سلطنت ایران نایل شدم که رشتۀ کارها از هم گسیخته و هرج و مرج جمیع مملکت را فرا گرفته و احاطه نموده بود.

حال که سرنوشت دوره سلطنت من این است باید چاره کرد ورفع این بلیات را نمود. ای ابناء دولت و ملت بیائید و همتی کنید و در تاریخ وقایع عالم نامی از خودتان به یادگار بگذارید و هر یک بقدراستطاعت وجهی که از جانب من و به امر من در بارۀ شما نوشته می‌شود به بانک علی کارسازی دارید که هم وجوهات شماها بی‌فایده نماند و هم رفع حوایج دولت و ملت شده باشد. و اشخاصی که باید حکماً وجه استقراض به بانک ملی کارسازی دارند

۱ - اصل : تحییه اصلاحه

۲ - اصل : شبه

۵ - اصل : نثارت

۴ - یک کلمه ناخوانا

۳ - اصل : ترقیب

از این قرار است :

و به عقیده این بند نگارنده چاره جز این نیست و اسمی را به ترتیب کم و زیادی وجه مرقوم می دارد. امیدست که نیت صادقانه نگارنده کار صورت دهد.

سید مرتضوی ، صد هزار  
ناصرالدین میرزا ، پنجاه هزار  
مشیرالسلطنه ، پنجاه هزار  
جلالالدوله ، پنجاه هزار  
مجدالدوله ، پنجاه هزار  
قوامالدوله ، پنجاه هزار  
اقبالالدوله ، پنجاه هزار  
علاءالدوله ، پنجاه هزار  
مخیرالدوله ، پنجاه هزار  
عضدلالدوله ، پنجاه هزار  
سردار افخم ، پنجاه هزار  
وزیرا کرم ، پنجاه هزار  
سردار مکرم ، پنجاه هزار  
نظامالدوله ، پنجاه هزار  
سعبدالملک ، پنجاه هزار  
ضیاعالملک ، پنجاه هزار  
بهاءالملک ، پنجاه هزار  
امینالملک ، پنجاه هزار  
علاءالملک ، پنجاه هزار  
ناصرالسلطنه ، پنجاه هزار  
سردار مفخم ، پنجاه هزار  
حاجی محمد اسماعیل مقازه ، پنجاه هزار  
حاجی علی شالچی ، پنجاه هزار  
حاجی محمد تقی شاهرودی ، پنجاه هزار  
حاجی محمد علی کاشی ، پنجاه هزار  
امام جمعه ، سی هزار  
ظہیرالاسلام ، سی هزار  
عضدلالملک ، سی هزار  
سالارالدوله ، سی هزار  
امیراعظم ، سی هزار

اعلیحضرت اقدس همایونی ارواحناقداء  
دوکرور تومان  
ظلالسلطنه ، یک کرور  
نایابالسلطنه ، یک کرور  
عینالدوله ، یک کرور  
امینالضرب ، یک کرور  
قوامالملک ، یک کرور  
شعاعالسلطنه ، دویست هزار تومان ،  
(سیصد)  
فرماننفرما ، دویست هزار تومان (سیصد)  
نیبالالدوله ، دویست هزار تومان  
آصفالدوله ، دویست هزار  
سپهبدار ، دویست هزار (سیصد)  
امیرافخم ، دویست هزار (سیصد)  
نظامالسلطنه ، دویست هزار (یک کرور)  
ورثه اتابک مرحوم ، دویست هزار  
(سیصد)  
ورثه حاجی آقا محسن ، دویست هزار  
متولی باشی قم ، دویست هزار  
ارباب جمشید ، دویست هزار  
آقای نجفی ، صد هزار  
مشیرالملک ، صد هزار  
مؤتمنالملک ، صد هزار  
معین التجار بوشهری ، صدهزار (دویست)  
امیر بهادر جنگ ، صد هزار  
سردارا کرم ، صد هزار  
ارفعالدوله ، صد هزار  
حاجی ملک التجار ، صد هزار (دویست)  
سردار منصور ، صد هزار  
میرزا محمد حسین ... ، صد هزار

حاجی دیرالدوله ، بیست هزار  
 موئق‌الدوله ، ده هزار  
 وزین مخصوص ، ده هزار  
 فخر‌الملک ، ده هزار  
 موئق‌الملک ، ده هزار  
 حاجی امجد‌الدوله ، ده هزار  
 مختار‌الدوله ، ده هزار  
 فتح‌السلطان ، ده هزار  
 ناصر‌الدوله ، ده هزار  
 ناصر‌السلطان ، ده هزار  
 محثشم‌السلطنه ، ده هزار  
 آقا میرزا کاظم آقا ، ده هزار  
 بهاء‌الدوله ، ده هزار  
 معین‌الدوله ، ده هزار  
 وکیل‌الدوله ، ده هزار  
 سهم‌الملک ، ده هزار  
 صدر‌الملک ، ده هزار  
 امین‌التجار ، ده هزار  
 مقدار‌السلطنه ، ده هزار  
 صدر‌السلطنه ، ده هزار  
 سهام‌الدوله ، ده هزار  
 ظفر‌السلطنه ، ده هزار  
 معتمد‌الملک ، ده هزار  
 وکیل‌السلطنه ، ده هزار  
 معتمد خاقان ، ده هزار  
 آقا میرزا محمود اصفهانی ، ده هزار  
 نیر‌الملک ، ده هزار  
 آقا میرزا علی‌اکبر نجف‌گواني ، ده هزار  
 مشار‌الدوله ، ده هزار  
 وزیر افخم ، ده هزار  
 حاجی ریبع آقا ، ده هزار  
 جمع کل پانزده کرور و دویست هزار  
 تومن

سيف‌الملك ، سی هزار  
 سردار مقتضد ، سی هزار  
 ساعد‌الملك ، سی هزار  
 سردار اعظم ، سی هزار  
 مدیر‌الملك ، سی هزار  
 محثشم‌الملك ، سی هزار  
 سعید‌السلطنه ، سی هزار  
 عزالدوله ، سی هزار  
 سردار امجد ، بیست هزار  
 حاجی سيف‌الدوله ، بیست هزار  
 حشمه‌الدوله ، بیست هزار  
 وزیر‌همایون ، بیست هزار  
 نظام‌السلطنه ، بیست هزار  
 سعد‌الدوله ، بیست هزار  
 آقای بحرینی ، بیست هزار  
 وزیر تشریفات ، بیست هزار  
 معتمد‌السلطنه ، بیست هزار  
 وزیر دربار ، بیست هزار  
 مشیر خلوت ، بیست هزار  
 حاجی علی محمد اصفهانی ، بیست هزار  
 آقا محمد صادق ارباب ، بیست هزار  
 افتخار التجار ، بیست هزار  
 معاون‌السلطان ، بیست هزار  
 صدق‌السلطنه ، بیست هزار  
 رئيس‌التجار ، بیست هزار  
 بنان‌السلطنه ، بیست هزار  
 حاجی فرج آقا ، بیست هزار  
 نقة‌الملك ، بیست هزار  
 مستشار‌الملك ، بیست هزار  
 علاء‌السلطنه ، بیست هزار  
 امیر نظام ، بیست هزار  
 وزیر نظام ، بیست هزار  
 ناصر‌الملك ، بیست هزار

## سند ۹۵

سند دوم تلکرافی است حضوری که از طهران به تبریز در ۲۲ صفر المظفر ۱۳۲۸ مخابره شده است. موضوع آن مخالفت با استقرار خارجی است که دولت درباره آن اقداماتی را شروع کرده بوده است. تلکراف به مهر تلکراف اخانه تهران است. معلوم می‌شود سوادی است از اصل مخابره شده. این سواد همراه نامه‌ای است از اداره ریاست تلکراف مورخ ۲۳ صفر ۱۳۲۸ و به امضای اکبر به شرح ذیر:

«هو . قریبانت شوم . صورت مخابره حضوری تبریز را که دیروز مبادله شده خدمت حضر تعالی تقدیم داشت . ولی یک مطلب دیگر بعداز تشریف بردن حضر تعالی و آقایان و کلای محترم از تلکراف اخانه از تبریز رسید و صورت آن را روی تمام اوراق تلکرافی که جوف پاک است گذارده که از نقطه مبارک حضر تعالی بگذرد ولايقه نماند . زیاده عرض است . عهد ملاحظت مستدام باد . اکبر»

در این تاریخ تقیزاده (۱) علی‌الظاهر در استانبول بوده است و این تلکراف را گیر نده سواد تلکراف و نامه منضم بدان (۲) برای اطلاع تقیزاده به استانبول فرستاده بوده است.

### حضور آقا یان دامت تأییداً تهم

درخصوص استقرار خارجی سؤال فرموده‌اید تفصیل آن از این قرار است که از بدو روی کار آمدن دولت جدید برای تنظیم و تأمین کلیه ممالک محروسه و تدبیر اشارة و اصلاحات مهمه مملکت احتیاج شدید خودرا به وجوده نقدی و یک مبلغ مهمنه فوری حس کرده و روز به روز این احتیاج شدت پیدا می‌کرد، چراکه از چهار سال پیش باینطرف تقریباً خزانه دولت بکلی خالی و دست اولیای امور بواسطه اسرافات گذشتگان و استقرار متوالیه از هر چشمۀ عایدات تهی مانده.

همان در حیات مظفر الدین شاه پیش از افتتاح مجلس اول قرار یک استقراری به مبلغ چهارصد هزار لیره انگلیسی از دولتین همسایه به تتفییف داده شده بود و پس از افتتاح مجلس اول فوراً لایحه حاضر شده آن به مجلس تقدیم شد که با کمال عجله و تهالک در گذراندن آن سعی و افی و شتاب داشتنده و همانطور که می‌دانید در موضع ۱۳۲۴ پس از یک ماه مذاکرات از مجلس رد شد که بانک ملی (۳) در عوض آن تأسیس شود. تفصیلات دوره مجلس سابق و زحمات

۱ - می‌دانیم تقیزاده در دوره دوم مجلس به عنوان مرخصی از ایران رفت وطبق اطلاعی که از مأخذ به دست می‌آید او در روز اول صفر از تبریز به سوی ارزروم حرکت کرد.

۲ - ممکن است گیر نده نامه مستشارالدوله بوده است.

۳ - اعلان تأسیس بانک ملی در ۱۳ ذی‌قعده ۱۳۲۴ منتشر شد سرمایه آن سی کروز پیش بینی شده بود. فرمان اعطای امتیاز آن به صاحبان سهام به مدت یکصد و ده سال در ذی الحجه همان سال صادر گردید. برای تفصیل به «تاریخچه سی ساله بانک ملی ایران» (تهران؛ ۱۳۳۸) صفحه ۷۵ ببعد مراجعت شود.

فوق العاده دولت در آن دوره از تنگكستي و پيدا کردن اذآن طرف واينظرف آخرین قطره های ذخیره دولت و منابع اميد مملکت را به مصرف رسانيدن آنها مشروحاً معلوم است.

بعداز واقعه خرابي مجلس وعود استبداد نيز چنانکه می دانيد يك سال تمام دولت سابق در تجدید آن استقرار امن سابق چهار كروري سعي کرده و برای مضايقه دولتين و امتناع آنها بدون تصويب مجلس ملي مسامي دولت به هدر رفت و موقفيت حاصل نشد، مگر بعداز اعلان مشروطيت که آن وقت دولتين راضي شدند که علی الحساب دو كروبر دولت محمد على ميرزاي بدهند به شرایط سختی که دولت روس يك كروبر حصة خود را بعداز اعلان انتخابات و دولت انگليس يك كروبر بعداز افتتاح مجلس و تصويب آن می داد.

در اين اشام حمله ملييان به طهران و تبدل سلطنت آن اوضاع را بهم زد. بعداز تشکيل دولت جديده نيز هر تشبثي برای تحصيل وجهي ازانکها و دولتين شد همه تعليق به افتتاح مجلس و تصويب آن می گردید. با آنکه دولت کمال احتياج را داشت و ضرورت فوري مجبور به آن اقدامات معلوم می نمود در ابتداء افتتاح مجلس هيئت و زرای نظام پروگرام خود را به مجلس تقديم نموده و مجلس بالاتفاق پروگرام آنها را و خودشان را پذيرفت و يكى از اصول پروگرام تکليف يك استقرار خارجي قریباً به مبلغ بیست و دو كروبر بود که پنج كروبر آن نقداً بشكل مساعده دریافت و جزو بودجه سال جديده شود که كفايت تشکيل اردوهای نظامي به عده سی هزار قشون منظم و ميسر نماید و باقی بعدها برای پرداختن حساب جاري بانکها و قروم دستي دولت بكار خورد.

چنانکه می دانيد مجلس اجازه تقاضاي اين استقرار امن ودخول مذاکره آن را به وزرا داد که بعداز رسيدن جواب دولتين و ترتيب آن مشروحاً لایحه استقرار امن به مجلس تقديم شود که نظر به موافقت وعدم موافقت شرایط مجلس قبول یا رد نماید.

سه ماه پيشتر از اظهار رسمي وزرا به دولتين گذشت و ائم از جواب ظاهر نشه دولت و ملت با کمال بي صبری منتظر جواب رسمي دولتين بودند تا بحسب صحت و سقم ترتيب آن يا بکيرد و یا هر چه زودتر برای مخارج بهار و مصارف سال نو فکري یکر نماید و رجوع به حسبيات ملت خود یکنند.

تادرain اواخر يعني دوهفته پيش جواب استقرار امن به مبلغ چهار كروبر تومن با شرایط آن از دولتين رسيده، ولی تا امروز به مجلس شوراي ملي تقديم نشه و گويا ميان خود وزراء و دولتين مذاکرات در تعديل شرایط و غيره جاري است و هنوز خبر رسمي از اين باب به مجلس نرسيده. ولی گويا نظر به آنچه از گوش و کنار شنيده می شود محققاً همت فوق العاده ملت در اين باب لازم خواهد شد که سلطنت ملي را که به وجودش اقتدار داريم از نيازمندي به بیگانگان برهاند و ثابت شود به عالم که ما نه تنها به گرفتن نعمت حریت و حماکیت ملي و استقلال که آسان است قادريم بلکه به نگاهداری سلطنت ملي و حکمرانی مشروع است که مشکل تر است نيز مقتدر و به اداره خاک خودمان لا یقيمه.

اين است که چون صرف نظر از تحصيل وجه مهمی غير ممکن و مقداری نقد امروزه

روح و حیات و اسباب نجات مملکت است ملت ایران در داخله و خارجه خصوصاً طهران و عراق و مشهد و رشت و بالاخص تجار مقبر طهران و هم مخدرات اسلامی در پای تخت به جنبش و حرکت آمده اظهار مهیا بودن خود را برای هر نوع کمک به دولت محبوب خود و قبول هر قسم مالیاتها و استقرار امن داخلی و اعانته وغیره کرده و می کنند و از نتایج همین اقدام امکان و عدم امکان نجات ایران معین و معلوم خواهد شد.

آقایان مدیر ان جرائد نیز تشریف آورده و حاضرند . مستدعی هستیم فهرست اسامی ارامل و ایتم شهداً تبریز را به تحقیق و تفصیل درست کرده بتوسط پست ارسال فرمائید .  
جناب حاجی میرزا آقا نیز حاضر و سلام دارند . حاضرین .

#### نوشته‌های اقبال یغمائی

#### از کتاب طرفهای

## باده خواری که عارفی بنام شد

شیخ‌الاسلام احمد جام ، عارف معروف ، در جوانی تن پرورد و عشرت طلب و باده خوار بود . او دوستانی داشت که هر شب در خانه یکی گرد می‌آمدند ؛ مجلسانه می‌آراستند ، و تادمیدن صبح به شراب و شادخواری می‌نشستند . هر دو ماه نوبت به یکی از آنان می‌رسید . اتفاق را روزی که فردایش نوبت احمد جام بود ناگهان دلش به نور معرفت روشن ، و تائب شد ، و نیت گرد که از آن پس آن کنید که رضای خدا باشد . اما چون یم کرد اگر در آن وقت بدیارانش بگوید که تو به کرده است انگارند که بدین بهانه از میز بانی تن زده است چنان که رسمشان بود همه گونه خوردنی فراهم آورد و چند مشکل شراب آماده ساخت . چون یارانش به نشاط نشستند سر هر خیک را باز کردند به جای شراب شربت به پیمانه می‌ریخت . همه در شگفت ماندند . احمد جام به نیاز خوشیش برایشان افشا کرد و گفت من از دیروز تائب شده‌ام اما برای اینکه مرا به گریز از میز بانی متهم نکنید از همان شراب که همیشه می‌خوردیم . خیکهارا انباشتم و خواست خداست که به شربت مبدل شده است .

جمله یاران باده خوارش سر به جیب تفکر فرودند ؛ بیدار و هوشیار شدند ؛ تو به کردند و به راه خدا رفتند .